

AZEFIEN MAAILMASSA

Nationalistinen lehdistö on nostanut hirveän melun Aljohinin „tapauksen” johdosta. Herra siunatkoon! Itävaltalaiset ovat loukanneet Venäjää, he ovat vanginneet syyttömästi venäläisen insinöörin epäiltynä vakoilusta ja häväisseet vangittua! „Patrioottisia” tempauksia Itävaltaa vastaan on ollut loppumattomasti.

Ja nyt on paljastunut tämän asian koko olemus — yksinkertainen, vanha, jo kauan tunnettu olemus. Hra Aljohin oli joutunut itävaltalaisen poliisi-„asiamiehen” Weismannin uhriksi, 2.000 kruunusta (800 ruplasta) kuukaudessa Weismann käyttäili venäläisiä vakoilijoita Itävallassa.

Saksaa taitamaton — ja sen lisäksi nähtävästi vielä puolittain metsäläinen — venäläinen insinööri tarttui naiivisti provokaattorin onkeen tämän kuljetellessa häntä katsomaan arsenaaleja.

„Novoje Vremja” ja muut mustasotnialaisten ja hallituksen suuntaa noudattavat sanomalehtemme puolustavat kaikkiin voimin *venäläisiä* Azefeja. Mutta kun Azef osoittautui olevan Itävallan palveluksessa, niin se synnytti lojaaleissa venäläisissä „rehellistä” suuttumusta.

Ja sitä paitsi osoittautui, että Weismann on entinen *venäläinen* vakoilija ja provokaattori. Tämän Weismannin virkaura on mitä opettavaisin.

Hänen isänsä oli porttolan omistaja. Tällaisen valmenuksen jälkeen pojasta tuli venäläinen vakoilija Itävallassa, Wienissä, minkä lisäksi hän piti silmällä venäläisiä poliittisia emigrantteja. Näin ollen vuodesta 1901 vuoteen 1905

Weismann oli Venäjän poliisin palveluksessa, ollen samanaikaisesti sekä poliittisena että sotilasvakoilijana.

Sitten Weismann joutui riitoihin Venäjän poliisin kanssa ja siirtyi Itävallan poliisin palvelukseen.

Hyvin yksinkertaista.

Aljohin poloinen joutui entisen venäläisen vakoilijan uhriksi. Kuinka siis tämä Itävallan „kavaluus” voisi olla saattamatta suuttumuksen valtaan Venäjän lakeijalehtiä?

„Pravda” № 20,
tammikuun 25 pnä 1913
Allekirjoitus: W.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan